ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. března 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Marcely Mašové a Ing. Karla Vrobela

**takto:**

Obžalovaný

**Jan R.,**

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Pardubice,

**je vinen, že**

v přesně nezjištěných dnech v květnu či červnu roku 2010 nebo 2011, v xxx, v prostorách rodinného domu č. xxx, ve kterém bydlel společně s manželkou a nezletilou dcerou A. R., nar. xxx, přišel do pokoje své nezletilé dcery, která v tu dobu již spala, vysvlékl jí kalhoty od pyžama včetně spodního prádla a začal jí holit pubické ochlupení jednorázovým holicím strojkem, který si za tímto účelem přinesl, a poté, co se poškozená probudila, si vysvlékl spodní díl pyžama, ve snaze po nízkém ukájení sexuálního pudu, využil svého nadřazeného postavení a autority otce vůči poškozené, a přesně blíže nezjištěným způsobem se poškozené dotýkal svým tělem na odhalených částech těla poškozené, a to i v intimní oblasti, přičemž následně se poškozená tomuto jednání vzepřela, shodila obžalovaného z postele a utekla na toaletu, a daného sexuálně motivovaného jednání vůči své dceři se dopustil přes to, že si byl vědom svých povinností plynoucích mu ze závazků, které mu vyplývaly z postavení otce žijícího s poškozenou ve společné domácnosti, zahrnujících rovněž péči o její citový a mravní vývoj, jakožto i možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj, zejména v oblasti sexuální,

**tedy**

**jednak**

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti

**jednak**
úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a spáchal uvedený čin ze zavrženíhodné pohnutky,

**čímž spáchal**

**jednak**
zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

**jednak**
přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

**a odsuzuje se**

podle § 44 trestního zákoníku se **upouští** od uložení souhrnného trestu dle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku vzhledem k trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2017, č.j. 37 T 5/2016-565, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 8. 2017, č.j. 6 To 54/2017, neboť trest uložený tímto rozsudkem je dostatečný.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená A. R., nar. xxx, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

**Odůvodnění:**

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu je tento rozsudek vyhotoven jako zjednodušený, který **neobsahuje** odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce i obžalovaní vzdali práva odvolání, obžalovaný i za osoby oprávněné a současně prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku.

**Vzhledem k tomu, že u byl současně vyhlášen výrok o náhradě škody a u hlavního líčení přítomný zmocněnec poškozené si ponechal lhůtu k podání odvolání, je nutno co do výroku o náhradě škody tento rozsudek odůvodnit:**

S nárokem na náhradu škody se prostřednictvím zmocněnce připojila *poškozená A. R.,* přičemž žádala náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč s tím, že tato částka by pro poškozenou mohla znamenat možnost, jak vydat svůj život správným směrem a nechat určité problematické aspekty své minulosti za sebou. Jednání obžalovaného vůči poškozené je pak o to závažnější, že osobou, která nemajetkovou újmu poškozené způsobila, byl její otec, který s ní žil ve společné domácnosti, a který měl pečovat o její řádný citový a mravní vývoj. Tento nárok pak učinila za situace, kdy byl obžalovaný trestně stíhán obžalobou Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 12. 10. 2016, sp.zn. 3 KZV 7/2016, jednak pro zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, přečin soulože mezi příbuznými dle § 188 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku (skutek pod bodem 1) obžaloby) a pro zločin

pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku a pro přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku (skutek pod bodem 2) obžaloby).

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2017, sp.zn. 37 T 5/2016, ve spojením s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 8. 2017 , sp.zn. 6 To 54/2017, byl obžalovaný odsouzen pro zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, přečin sexuálního nátlaku dle § 186 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno a), písmeno d), odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku (za skutek pod bodem 2) obžaloby) k trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou. Dále bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení protialkoholní v ambulantní formě. Současně bylo rozhodnuto o tom, že je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmě poškozené A. R. částku ve výši 150 000 Kč. Ve vztahu ke skutku pod bodem 1) obžaloby byla věc zrušena a vrácena soudu prvního stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Skutek pod bodem 1) obžaloby byl následně upraven a právně kvalifikován na základě provedeného dokazování způsobem popsaným ve výroku tohoto rozsudku.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, poškozené A. R. tedy byla pravomocně přiznána na náhradě nemajetkové újmy částka 150 000 Kč. Je nepochybné, že jednáním obžalovaného došlo k zásahu do emoční sféry poškozené, a to poměrně zásadním způsobem. Tento zásah o to citelnější, že jde o vlastního otce poškozené. Z tohoto důvodu je skutečně na místě, aby takový zásah do emoční, tedy nemajetkové, sféry poškozené byl ze strany obžalovaného reparován. Jiná náhrada, než náhrada v penězích, pak nepřipadá v úvahu. Tedy nárok poškozené na přiznání nemajetkové újmy v penězích je oprávněný. Je nepochybné, že obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil poškozené újmu ve smyslu ustanovení § 2971 nového občanského zákoníku, mezi vznikem újmy a jednáním obžalovaného pak existuje přímá příčinná souvislost. Jakýkoliv protiprávní zásah do sexuální sféry každého člověka je vždy traumatizujícím, zejména v případě nezletilých dětí pak s sebou pak nese závažné sexuální důsledky. Navíc za situace, kdy se tohoto jednání dopustí vlastní otec poškozené, tedy osoba, která by naopak měla být tím, kdo nezletilé dítě chrání, poskytuje mu emoční a podnětově bohaté prostředí, jistotu v mezilidských vztazích. V případě poškozené A. R. pak dle názoru soudu nestačí toliko morální zadostiučinění v podobě nepodmíněného trestu obžalovaného či změny výchovného prostředí, ale je na místě i zadostiučinění vyjádřené v penězích. Při stanovení výše nemajetkové újmy pak soud vycházel z míry zásahu obžalovaného do důstojnosti poškozené, když přihlédl k délce páchání protiprávního jednání, jeho intenzitě i opakování, jakož i skutečnosti, že obžalovaný zneužil závislosti své dcery na něm, zneužil její důvěry, nedospělosti a nezralosti a nezkušenosti v sexuální oblasti. Soud tedy vzal na vědomí veškeré aspekty ustanovení § 2956 a § 2957 nového občanského zákoníku. Na druhou stranu však měl soud na zřeteli, že ze stejných důvodů již byla poškozené A. R. pravomocně přiznána na náhradě nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč a dále zohlednil skutečnost, že se v případě skutku pod bodem 1) obžaloby (tedy v případě skutku uvedeného ve výroku tohoto rozsudku) nepodařilo prokázat použití násilí obžalovaného vůči poškozené.

Za této situace tedy dospěl soud k závěru, že již přiznaná částka 150 000 Kč je adekvátní intenzitě zásahu do osobnostní sféry poškozené, a proto v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázal poškozenou se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci. Rozsudek může napadnout

odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Byl-li obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.
**Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.**

Ostrava 23. března 2018

**Mgr. Alice Erleová, v.r.**
**předsedkyně senátu**

Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Hancková